

Cât de mult mi-aș dori să mor

Răzvan Poșchin

Cât de mult mi-aș dori să mor
să fiu dat uitării
să n-am mormânt și nici coșciug din lemne
și nici pământ pentru oasele mele
mă arăt spre cer - eu tremurând
odraslelor mele ce mi-au răstignit ființa
și din hăurile infernale ale universului
și din disperările ancestrale ale muritorilor
ridic spre eter coloana eternelor mele temeri
strigându-mi moartea să vină pe buzele mele
fără neștiința că ea-i acolo
purtând în urmă amarul gândurilor mele
să mă ia pe-un val purtat de iluzii feerice în neființă
ca apoi să mă contopesc cu însăși Uitarea